

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-21Csp/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522201538
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2522201538.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: H. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, t.č. bytom Z., N. Xa, A., o zaplatenie sumy 540,93 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 28.08.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 540,93 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 540,93 eura od 10.11.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd (pôvodne OS Piešťany) žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 21Csp/36/2022-139 zo dňa 21.11.2022, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému, a preto súd uznesením č.k. 21Csp/36/2022-161 zo dňa 28.03.2023 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 postúpila Tatra banka, a.s. ako postupca pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 03.10.2014 Zmluvu č. 2931478220, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 540,93 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 540,93 eura, z riadneho úroku vo výške 0,00 eur, z úroku z omeškania vo výške 0,00 eur, z poplatkov vo výške 0,00 eur a z poistenia splátok vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 540,93 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 540,93 eura. Žalobca

si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.11.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 29.06.2023 uviedol, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 03.10.2014 s Tatra bankou, a.s. ako veriteľom Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu. V čl. VII. zmluvy si zmluvné strany dohodli poskytnutie povoleného prečerpania. V zmysle čl. IX. ods. 1 zmluvy bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Je teda zrejmé, že predmetom tohto konania je revolvingový úver vo forme povoleného prečerpania a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Žalovaný sa do povoleného prečerpania na účte dostal obratom - výber z bankomatu - vo výške 500,- eur zo dňa 13.01.2020. Výsledný zostatok na účte po vykonaní tohto obratu predstavoval sumu -225,40 eura. Žalobca ďalej uviedol, aké operácie žalovaný ďalej realizoval. Žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpал sumu 975,53 eura. Žalovaný počas obdobia existencie povoleného prečerpania uhradil sumu 434,60 eura, ktorá bola započítaná na vyčerpanú istinu. Žalovanému boli zároveň počas existencie povoleného prečerpania vyúčtované poplatky v celkovej výške 29,- eur a úroky v celkovej výške 41,50 eura. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka žalobcu pozostáva z výberov z účtu vo výške 470,43 eura, z poplatkov vo výške 29,- eur a úrokov vo výške 41,50 eura. Nakoľko je predmetom tohto konania povolené prečerpanie, na sporný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, keďže plnenie dlhu nebolo dojednané v splátkach. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyzvať žalovaného na úhradu dlhu pred zosplatením úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. V konkrétnom prípade bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Výzvu na úhradu zo dňa 20.05.2020 je preto potrebné považovať za výzvu na splnenie dlhou podľa § 563 Občianskeho zákonníka. Márnym uplynutím lehoty na plnenie sa stal dlh splatný dňom 25.05.2020. Premičacia doba tak začala plynúť dňom 26.05.2020 a uplynula by dňa 26.05.2023. Nakoľko žaloba bola podaná dňa 29.08.2022, nemožno nárok žalobcu považovať za premičaný. Žalobca v prílohe predkladá Osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru, ktoré vyhotovil postupca a ktoré osvedčuje jednotlivé premenné, ktoré použil pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, na základe ktorého zistil, že v čase poskytnutia úveru nemal spotrebiteľ žiadne záväzky. Výška čistého príjmu spotrebiteľa bola vo výške 520,- eur. Tento príjem bol overený z interných zdrojov. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 520,- eur (príjem) - 0 eur (existujúce záväzky) = 520,- eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Skúmanie bonity spotrebiteľa je bezpochyby otázkou skutkovou. Žalobca zastáva názor, že veriteľ nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietnuť takéto skúmanie. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným z vyššie uvedených spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, t. j. na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo prihliadnutím na údaje z príslušnej databázy alebo registra, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak však veriteľ posudzoval bonitu (aspoň) jedným zo spôsobov uvedených v § 7 ods. 1 ZoSÚ (tak ako v prejednávacom prípade), potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností (resp. nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou) podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko zákonodarca v právnej norme uviedol slovo „alebo“. Žalobca zároveň poukazuje na skutočnosť, že je to práve žalovaný, ktorý je ako spotrebiteľ povinný uvádzať pravdivé údaje vo svojej žiadosti o úver. Je potrebné si uvedomiť, že pokiaľ spotrebiteľ uvádza vedome nepravdivé údaje, koná zlomyseľne s cieľom vylákať úver od veriteľa, veriteľ má len limitované možnosti, ako overiť spotrebiteľom uvádzané údaje. Žalobca poukazoval aj na rozhodnutia iných vyšších súdnych autorít, ktoré potvrdzujú právny názor žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že preukázal, že postupca zisťoval aj finančnú situáciu spotrebiteľa, ktoré tvrdenie nebolo sporné a ktoré okrem iného vyplýva aj z priložených dôkazov. Žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym

predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to Výzvou na zaplatenie zo dňa 20.05.2020.

5. Ako dôkazy žalobca predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.11.2021, Pokus o zmier zo dňa 06.07.2022, Podací hárok, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021, Prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu zo dňa 03.10.2014, Všeobecné obchodné podmienky Tatra banky, a.s., Obchodné podmienky balíkov služieb Tatra banky, a.s. - pre fyzické osoby k bežným účtom v EUR, Obchodné podmienky Tatra banky, a.s. pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, Obchodné podmienky Tatra banky, a.s. k elektronickému bankovníctvu, Sadzobník poplatkov Tatra banky, a.s. - časť poplatky za služby pre fyzické osoby, Výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 20.05.2020, Podací hárok č. EPH199244865, platobnú históriu, Osvedčenie verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo dňa 21.02.2022, Sledovanie zásielok.

6. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

7. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na č.l. 213) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 211), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Medzi Tatra bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 03.10.2014 uzatvorená Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu pre žalovaného, ako aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu bankou žalovanému do výšky 200,- eur. Banka Výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 20.05.2020 upozornila žalovaného na to, že ku dňu 19.05.2020 je v omeškaní so sumou 211,07 eura v prípade kreditnej karty a so sumou 519,95 eura v prípade nepovoleného prečerpania na účte a vyzvala ho na zaplatenie dlžných súm s upozornením, že inak pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uvedených úverových produktov. Uvedená výzva bola žalovanému doručovaná na adresu trvalého pobytu, pričom zásielka sa vrátila banke ako neprevzatá v odbernej lehote. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu.

11. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 708 ods. 1 a 2 OBZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (1) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. (2)

16. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

17. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 1 ods. 3 písm. h) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom nie je úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 1 ods. 4 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

22. Podľa § 1 ods. 5 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

23. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

26. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

31. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu (21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

33. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

35. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o povolenom prečerpaní právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

36. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti Tatra banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

37. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu predčasného zosplatnenia. Vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 20.05.2020 banka upozorňuje žalovaného na to, že je v omeškaní s plnením, s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, avšak v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by tak banka skutočne urobila.

38. Žalobca na výzvu súdu k otázke vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 OZ, pretože v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. S uvedeným sa však súd nestotožnil, keďže z Osvedčenia verifikovania bonity a možnosti splácania úveru zo dňa 21.02.2022 vyplýva výška novej posudzovanej splátky úveru 25,- eur. Z Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 20.05.2020 je tiež zrejmé, že samotná banka smerovala k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá možnosť jej vyplývala zo zmluvy (odsek VII.). Z uvedeného vyplýva, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dojednané plnenie dlhu v splátkach, a preto bol namieste postup podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, ku ktorému však zo strany banky nakoniec nedošlo, a teda mimoriadna splatnosť úveru nenastala.

39. Rovnako nebolo možné sa stotožniť s tou argumentáciou žalobcu, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy zo dňa 20.05.2020 (Výzva pred mimoriadnou splatnosťou na č.l. 90), keďže ako z označenia, tak aj z obsahu uvedenej výzvy je zrejmé, že ide o výzvu pred mimoriadnym zosplatnením (upozornenie na uplatnenie práva podľa § 565 OZ), a nie o ukončenie zmluvného vzťahu. Zároveň súd poukazuje na to, že z predmetnej zmluvy nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

40. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ v spojení s § 1 ods. 4 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

41. S poukazom na uvedené v odsekoch 37. až 39. tohto rozsudku, pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená na žalobcu zmluvou zo dňa 09.11.2021 bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitimácia.

42. Súd dodáva, že k mimoriadnemu zosplatneniu úveru by ani nemohlo platne dôjsť, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pritom pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

43. Žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Žalobca predložil iba osvedčenie verifikovania bonity, podľa ktorého pôvodný veriteľ overoval iba príjem spotrebiteľa, aj to len v rámci interných zdrojov. Zároveň žalobca nepreukázal, že by si pôvodný veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovaného vyžiadal doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky a riadne zisťoval relevantné výdavky žalovaného, keď pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov žalovaného braná do úvahy iba suma 25,- eur ako výška minimálnej splátky novo poskytnutého bankového produktu, čo nie je postačujúce.

44. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

45. Pôvodný veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Z uvedeného vyplýva, že v tu prejednávanej veci by bolo (ak by k nemu došlo) predčasné zosplatenie úveru vylúčené, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

46. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

47. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom, ktorý súd vyžadoval, bol dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým dôkazom žalobca nedisponoval. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offa. Uvedené potom platí aj pri otázke skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy.

48. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na

charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offo.“

49. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na vyjadrenie sa k otázke vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a ku skúmaniu bonity. Žalobcovi teda muselo byť zrejmé, že v prípade týchto okolností má súd o žalobe pochybnosti. Napriek tomu sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a nedostatočné skúmanie bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy, na čo žalobca pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 15.06.2023 nemohol oprávnené domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu.

50. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

54. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

55. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.